

Bemærkninger til forslaget.

På den 40. internationale arbejdskonference i Genève i 1957 vedtoges den som bilag aftrykte konvention nr. 106 om en ugentlig hvileperiode inden for handels- og kontorvirksomheder.

Til konventionen, der indeholder de principielle bestemmelser om ugentlig hvile, er knyttet en henstilling indeholdende mere detaljerede regler.

Efter konventionen skal der som en almindelig ordning sikres personer beskæftiget inden for handels- og kontorvirksomheder, herunder lærlinge, en sammenhængende ugentlig hvileperiode på ikke mindre end 24 timer, der så vidt muligt skal falde sammen med den ugedag, der efter tradition eller sædvaner inden for det pågældende land eller område er fastsat som hviledag.

I artikel 2 er det fastsat, hvilke virksomheder der automatisk er omfattet af konventionen, medens der efter artikel 3 er adgang for en medlemsstat til enten i forbindelse med ratifikationen eller på et senere tidspunkt at afgive erklæring om, at konventionen tillige skal finde anvendelse på personer, beskæftiget i andre nærmere angivne virksomheder inden for handels- og kontorområdet.

For de virksomheder, der herefter er omfattet af konventionen, kan i medfør af artikel 7 særlige ordninger finde anvendelse, hvor arbejdets karakter eller andre særlige forhold gør den almindelige ord-

ning uanvendelig. Der skal i sådanne tilfælde gives de pågældende en hvileperiode, der svarer til den i øvrigt efter konventionen gældende.

Konventionen fastsætter endvidere, at dens bestemmelse ikke skal have indflydelse på nogen lov, kendelse, sædvane eller overenskomst, der sikrer de pågældende arbejdere mere gunstige forhold end efter konventionens bestemmelser.

Da de i konventionen fastsatte principper for ugentlig hvile er mindre vidtgående end bestemmelsen herom i den danske arbejderbeskyttelseslovgivning, jfr. lov nr. 227 af 11. juni 1954 om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed, vil en ratifikation ikke nødvendiggøre ændring i dansk lovgivning. Konventionens bestemmelser er også opfyldt for Grønlands vedkommende. Hvad Færøerne angår, bemærkes, at de af konventionen omfattede forhold ifølge lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre er et færøsk særansliggende. Spørgsmålet, om konventionen skal gælde for Færøerne, vil derfor blive forelagt Færøernes landsstyre, og når landsstyrets svar foreligger, vil det blive meddelt Det internationale Arbejdsbureau, hvorvidt konventionen finder anvendelse på Færøerne.

Det foreslås derfor, at folketinget giver sin tilslutning til ratifikationen af denne konvention.